

## Privesc orasul - furnicar

Mihai Eminescu

---

Privesc orasul - furnicar -  
Cu oameni mulți și muri bizari,  
Pe strade largi, cu multe bolți,  
Cu câte-un chip l-a stradei colț.  
Și trec foind, răsând, vorbind,  
Mulțime de-oameni pași grăbind.  
Doar numai p-ici și pe colea  
Merge unul de-a-nletelea,  
Cu ochii-n cer, pe șuierate,  
Piindu-și mânila la spate.  
S-aude clopot răsundând,  
Cu prapuri, cruci, icoani viind,  
Preoții lin și în veștminte  
Cântând a cărților cuvinte.  
În urmă vin ca-ntr-un prohod  
Tineri, femei, copii, norod,  
Dar nu-i prohod - sfintire de-apă,  
Pe uliți lumea să nu-ncapă.  
Se scurg încet - tarra bumbum,  
Ostașii vin în marș acum,  
Naintea lor tambur-major,  
Voinic el calcă din picior

Și tobe tare-n tact ei bat  
Și pașii sună apăsător,  
Lucesc și armele în șir,  
frumos stindarde se deșir,  
Ei trec mereu tarra bumbum  
Și după-un colț dispar acum...  
O fată trece cu-un profil  
Rotund și dulce de copil,  
Un câine fuge spăriet,  
Șuier-un lotru de băiet,  
Într-o răspântie uzată  
Și-ntinde-un orb mâna uscată,  
Hamalul trece încărcat,  
Și orologiile bat -  
Dar nimeni mai nu le ascultă  
De vorbă multă, lume multă.